

I den danske folkekirke synes det som om vi har afskaffet Guds vrede. Gud er ikke længere vred, synger vi i en af vores salmer. Og med de ord har vi fjernet den guddommelige vrede, som kristne gennem århundreder har haft dyb respekt for. Læser man i det ældste skrift i Det Nye Testamente, Paulus Første Brev til Thessalonikerne, handler apostlens budskab om, at vi mennesker skal vende os fra vores afguder for at undgå Guds kommende vrede. Mange præster bortforklarer Guds vrede, ved at påstå, at Gud ikke er vred på os syndere. Han er vred på synden. Det er hovmodighed, egoisme, ondskab, selviskhed der gør ham vred. Men

kan det være sandt? Har vi en Gud ved navn Jesus Kristus der konstant elsker os dybt og inderligt og aldrig kunne finde på at blive vred på os, modsige os, irettesætte os, vise os sin vrede? Jeg var på Falster da et kæmpe regnvejr kom over Danmark. Vi fik nogle steder på øen over 140 millimeter i løbet af kort tid. Veje blev forvandlet til floder. Marker til søer. Tanken slog mig, at Gud er vred. Var den voldsomme regn en ny syndflod, der skulle rense verden for al den grådighed og ondskab der udgår fra os mennesker? Tanken var så skræmmende, at jeg fik travlt med, under en paraply og med gummistøvler på, at bede Gud om tilgivelse for alle mine synder. I

børneopdragelsen er kærlighed det allervigtigste. Børnene skal vide at deres forældre elsker dem med en kærlighed så stor at forældrene vil dø for dem. Men samtidig skal børnene også forstå, at forældrene kan blive vrede og at det kan få konsekvenser for dem, hvis de opfører sig dårligt overfor andre eller er til fare for sig selv. Sådan er det også med Gud. Vi er elsket så højt af ham, at han har givet os sin enbårne søn, for at enhver som tror på ham ikke skal fortabes, men have evigt liv. Men når det er sagt er Guds vrede også en del af hans kærlighed. Han accepterer formodentlig ikke alt fra os. Vi kan blive frelst. Men vi kan også fortabes, hvis vi ikke

tror på ham. Så derfor må vi, mens tid er, som apostlen Paulus skriver i sit første brev til thessalonikerne, vende os til Jesus Kristus for at blive friet fra den kommende vrede. Jeg er godt klar over at jeg lyder som en missionsmand. Men det er det jeg er. En midtsjællandsk missionsmand, der vil fri mit sogn og mig selv for fortabelsen ved at vi tager Jesus Kristus og hans budskab til os. I evangeliet i dag får vi en klar opfordring fra Jesus Kristus, til at styre vores vrede. Ligesom Gud kan styre sin vrede mod os, skal vi også styre vores vrede mod hinanden. Men det gør vi ikke. Vores tid, der har afskaffet Guds vrede, er ramt af en vredes pandemi blandt mennesker. I

Hvalsø blev for et par måneder siden en dommer slået ned efter en fodboldkamp mellem Lejre og Hvalsø. Fodboldspillerne var cirka 12 år gamle. En af fodboldspillernes far blev så rasende over dommerens afgørelser at han pandede ham en, så dommeren mistede bevidstheden, brækkede to fingre og pådrog sig andre skader. Vi ser tidens voldsomme vrede på de sociale medier, hvor folk ikke kan dæmpe deres vredesudbrud. Det er dybt chokerende at læse de grimme ord som bliver slynget afsted som om folk slet ikke ved at ord kan være dræbende som våben. Vi ser også vreden i de politiske debatter. Man føler sig flov på USA's vegne når

præsident Trump taler groft og ondt mod sine politiske modstandere. Burde præsidenter ikke være moralske forbilleder der lærer befolkningerne at styre deres vrede og grimme sprog? Og så er der trafikken, der som bekendt er fuld af vrede trafikanter. Vejvreden bliver værre og værre. Folks lunter kortere og kortere. Spørg de ansatte i butikkerne. De overfuses gang på gang. Hvad er det, der gør vores tid så vred? I middelalderen opererede man med syv dødssynder, der var så slemme at de var utilgivelige. Og blandt de syv dødssynder er vreden. Men i dag er det nærmest som om vi hylder vreden. Psykologer siger det er vigtigt vi

kommer af med vores vrede. Vi skal bare sige hvad vi føler. Så bliver vi rensset og får det bedre med os selv. Hvorfor må Gud i folkekirken ikke komme af med sin vrede, når mennesker må? Men det er noget sludder at det er godt at vise vrede. Vi skal bekæmpe vores vrede. Vi skal styre vores vrede. Vi skal stå til ansvar for den overfor Gud og vores medmennesker. Den kristne etik kræver af os at vi opfører os ordentlig overfor hinanden. Vi kan godt administrere vores penge så vi ikke bruger hele lønnen samme dag vi får den udbetalt. Vi kan også holde igen med hvad vi spiser af usunde ting. Hvorfor i alverden skulle vi så ikke kunne tage os så meget sammen, at vi

holder vores vrede tilbage overfor andre og forsøger, i en ordentlig tone, at påpege de ting vi er utilfredse med. Der er ikke noget galt med at blive vred. Men der er noget galt med ikke at kunne styre sin vrede. Jesus blev engang så vred at han væltede handelsboderne i templet i Jerusalem. Han kunne ikke styre sin vrede. Men han lærte det senere. Han besindede sig. Da han bliver vred på disciplene fordi de forhindrede børn i at komme til ham, overfusede han dem ikke. Han pandede dem ikke en som fodboldspillerens far i Hvalsø pandede dommeren. Jesus sagde pænt til disciplene: Lad de små børn komme til mig. Det må I ikke hindre dem i,

for Guds rige er deres. En hospitalspræst skrev for en del år siden en bog med titlen Skæld ud på Gud. Han syntes godt vi kunne skælde ud på Gud når livet gik os imod. Hvorfor? Sygdom og ulykker og nederlag er ikke Guds straf over os, fordi vi har syndet. Der er ingen sammenhæng mellem skyld og skæbne. Sygdom, ulykker, nederlag er det man i gamle dage kaldte vederfarelser. Det er ting der sker i vores tilværelse og vi ved ikke hvorfor. Det er gådefuldt ligesom alt det smukke der sker i vores liv, er gådefuldt. Skæld ikke Gud ud for livets lidelser. Tak ham til gengæld for at vi har ham til at hjælpe os gennem smerten, lidelsen, kampene. Jo mere vi takker

Vorherre, jo mere ser vi miraklerne omkring os. Vi kan godt blive vrede over social uretfærdighed, over verdens krige, over de dårlige ting der finder sted i vores samfund og fodbolddommere der ikke dømmer retfærdigt. Men vi skal styre vores vrede og vide at vi står til ansvar for dem. Sådan handler man som et kristent og civiliseret menneske og kan dermed være med til bremse vredes pandemien. Men når det er sagt, så er det vigtigt at påpege at Gud godt kan blive vred på os. Han styrer formodentlig sin vrede i øjeblikket. Men der står i Johannesevangeliet: Thi således elskede Gud verden at han gav sin søn for enhver der tror på ham ikke skal fortabes,

men have evigt liv. Læg mærke til at der
står: Tror på ham. Vi skal, for at undgå den
kommende vrede eller det som også kaldes
fortabelsen eller dommedag, tage Guds søn
til os. Gud i vold. Amen.

